

บทที่ 5

บทสรุป

การเจืออิथเทรียมต่อสมบัติทางโครงสร้างผลึกและสมบัติการคายแสลงของสารฟอสฟอร์สังเคราะห์โดยใช้วิธีไซล-เจล

จากการศึกษาผลกระทบของอิथเทรียมที่มีต่อโครงสร้างผลึกของเซอร์โคเนียมออกไซด์แสดงให้เห็นว่าการเติมอิथเทรียม 7 mol% ลงในเซอร์โคเนียมออกไซด์ที่เจือด้วยซามาเรียม 0.25 mol% นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงเฟสโครงสร้างของเซอร์โคเนียมออกไซด์จากโมโนคลินิกไปเป็นคิวบิก อีกทั้งการการเติมอิथเทรียม 7 mol% ลงในเซอร์โคเนียมออกไซด์ที่เจือด้วยซามาเรียม 0.25 mol % ยังส่งผลต่อค่าการคายแสลงที่สูงที่สุด ในช่วงความยาวคลื่น 620 นาโนเมตร เมื่อเทียบกับสเปกตราระหว่างค่าการคายแสลงของเซอร์โคเนียมออกไซด์และเซอร์โคเนียมออกไซด์ที่เจือด้วยซามาเรียม 0.25 mol% ภายใต้การใช้สภาวะการกระตุ้นในช่วงความยาวคลื่น 230 นาโนเมตร

ผลกระทบของสารคีเลตติ้งต่อคุณสมบัติต่างๆ ของสารฟอสฟอร์ Zr₇:Sm_{0.25} สังเคราะห์โดยใช้วิธีไซล-เจล

จากการสังเคราะห์เซอร์โคเนียมออกไซด์ที่ถูกเจือด้วยอิथเทรียม 7 mol% และซามาเรียม 0.25 mol% ที่อุณหภูมิในการเผาแคลลไชน์จาก 400 ถึง 900 °C เป็นเวลา 3 ชั่วโมง โดยเปลี่ยนแปลงสารคีเลตติ้ง คือ กรดซิทริก EDTA กรดมาลิก และกรดออกชาลิก ซึ่งเมื่อเพิ่มอุณหภูมิในการเผาแคลลไชน์จาก 400 ถึง 900 °C สารตัวอย่างแสดงเฟสโครงสร้างแบบคิวบิกที่อุณหภูมิ 500 °C ในกรณีที่ใช้กรดซิทริกและ EDTA เป็นสารคีเลตติ้ง แต่ในกรณีที่ใช้กรดมาลิก และกรดออกชาลิกเป็นสารคีเลตติ้งสารตัวอย่างจะเริ่มแสดงเฟสโครงสร้างแบบคิวบิกที่อุณหภูมิ 400 °C ทั้งนี้การเพิ่มอุณหภูมิ การเผาแคลลไชน์จาก 400 ถึง 900 °C ส่งผลต่อขนาดผลึกและค่าการคายแสลงของสารตัวอย่างที่เพิ่มสูงขึ้น และการใช้สารคีเลตติ้งที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อขนาดผลึกและค่าการคายแสลงของสารตัวอย่างที่แตกต่างกันเมื่อใช้อุณหภูมิการเผาแคลลไชน์ที่มีค่าเท่ากัน ซึ่งในกรณีที่ใช้อุณหภูมิในการเผาแคลลไชน์จาก 400 ถึง 700 °C การใช้กรดออกชาลิกเป็นสารคีเลตติ้งส่งผลต่อค่าการคายแสลงของสารตัวอย่างที่สูงที่สุด ในขณะที่การใช้อุณหภูมิในการเผาแคลลไชน์จาก 800 ถึง 900 °C การใช้ EDTA เป็นสารคีเลตติ้งส่งผลต่อค่าการคายแสลงของสารตัวอย่างที่สูงที่สุด และเมื่อทำการศึกษาโครงสร้างทางจุลภาคพบว่าขนาดและรูปร่างของอนุภาคนอกสารตัวอย่างมีค่าใกล้เคียงกัน แต่การ

ใช้กรดออกชาลิกเป็นสารคีเลตติ้งฟลีกของสารตัวอย่างจะมีขนาดใหญ่กว่าการใช้ กรดซิทริก EDTA และกรดมาลิก เป็นสารคีเลตติ้ง แสดงให้เห็นว่าสารคีเลตติ้งชนิดต่างกัน ส่งผลต่อขนาดฟลีกและค่าการคายแสลงของสารตัวอย่างที่แตกต่างกัน

ผลกระทบของสารคีเลตติ้งต่อคุณสมบัติต่างๆ ของ Zr:Y₄:Eu₃ ทำการสังเคราะห์โดยใช้วิธีโซล-เจล

จากการศึกษาการเปลี่ยนแปลงสารคีเลตติ้ง คือ กรดซิทริก EDTA กรดมาลิก และกรดออกชาลิก ของเซอร์โคเนียมออกไซด์ที่ถูกเผาด้วยอิฐเทรีย์ 4 mol% และyuโรเปียม 3 mol% โดยทำการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิในการเผาเคลล์ไซน์จาก 400 ถึง 800°C เป็นเวลา 1 ชั่วโมง พบร่วมกันว่าสารตัวอย่างแสดงเฟสโครงสร้างแบบคิวบิกที่อุณหภูมิ 500°C ในกรณีที่ใช้กรดซิทริกและ EDTA เป็นสารคีเลตติ้ง แต่ในกรณีที่ใช้กรดมาลิกและกรดออกชาลิกเป็นสารคีเลตติ้งสารตัวอย่างจะเริ่มแสดงเฟสโครงสร้างแบบคิวบิกที่อุณหภูมิ 400°C ทั้งนี้การเพิ่มอุณหภูมิจาก 400 ถึง 800°C ส่งผลต่อขนาดฟลีกที่เพิ่มมากขึ้นและค่าการคายจะขึ้นอยู่กับสารคีเลตติ้งแต่ละชนิดและอุณหภูมิที่ใช้ในการเผาเคลล์ไซน์ นอกจากนี้พบว่าสารคีเลตติ้งแต่ละชนิดมีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงไปของขนาดฟลีกของสารตัวอย่างที่แตกต่างกัน ในการนี้การใช้กรดออกชาลิกเป็นสารคีเลตติ้งจะส่งผลต่อขนาดฟลีกและค่าการคายแสลงของสารตัวอย่างของสารตัวอย่างที่สูงกว่าการใช้ กรดซิทริก EDTA และกรดมาลิก เป็นสารคีเลตติ้ง เมื่อทำการศึกษาโครงสร้างทางจุลภาคพบว่าขนาดและรูปร่างของอนุภาคนอกของสารตัวอย่างมีค่าใกล้เคียงกัน แต่การใช้กรดออกชาลิกเป็นสารคีเลตติ้งฟลีกของสารตัวอย่างจะมีขนาดใหญ่กว่าการใช้ กรดซิทริก EDTA และกรดมาลิก เป็นสารคีเลตติ้ง แสดงให้เห็นว่าสารคีเลตติ้งชนิดต่างกัน ส่งผลต่อขนาดฟลีกและค่าการคายแสลงของสารตัวอย่างที่แตกต่างกัน

ผลกระทบของสารคีเลตติ้งที่มีต่อคุณสมบัติต่างๆ ของชิงค์ออกไซด์ที่เจือด้วยชามาเรียม หรือyuโรเปียม สังเคราะห์ด้วยวิธีโซล-เจล

การสังเคราะห์ชิงค์ออกไซด์ที่เจือด้วยชามาเรียม 5 mol% หรือyuโรเปียม 5 mol% ที่อุณหภูมิการเผาเคลล์ไซน์ที่ 900°C โดยทำการเปลี่ยนแปลงสารคีเลตติ้ง พบร่วมกันว่าที่สภาวะการสังเคราะห์ที่ใช้ในงานวิจัยนี้ สารตัวอย่างแสดงรูปแบบฟลีกของชิงค์ออกไซด์และชามาเรียมออกไซด์ หรือyuโรเปียมออกไซด์ เนื่องมาจากชามาเรียมออกไซด์หรือyuโรเปียมออกไซด์ไม่ได้เข้าไปแทนที่ในโครงสร้างของชิงค์ออกไซด์ทั้งหมด และพบค่าการคายแสลงของสารตัวอย่างเมื่อใช้ EDTA เป็นสารคีเลตติ้ง ในการสังเคราะห์สารฟอฟอร์ซิงค์ออกไซด์ที่เจือด้วยชามาเรียม 5 mol% หรือyuโรเปียม 5 mol% และเมื่อทำการเปลี่ยนแปลงความเข้มข้นของสารตัวเดิม 1 ถึง 5 mol% พบร่วมกัน

สารตัวเดิมที่มีความเข้มข้น 5 mol% มีค่าการคายแส่งที่สูง แสดงให้เห็นว่าสารคีเลตติงส์ส่งผลต่อค่าการคายแส่งของสารฟอสฟอร์ซิงค์ออกไซด์ที่เจือด้วยชามาเรียม 5 mol% หรือยูโรเปียม 5 mol%

ผลกระทบของสารคีเลตติงที่มีต่อกุณสมบัติต่างๆ ของเซอร์โคเนียมออกไซด์ที่เจือด้วยอิทธิเทรียม และชามาเรียมหรือยูโรเปียม โดยการสังเคราะห์ด้วยวิธีชลโภร์มอล

การสังเคราะห์สารฟอสฟอร์เซอร์โคเนียมออกไซด์ที่ถูกเจือด้วยอิทธิเทรียม 7 mol% และชามาเรียม 0.25 mol% และ เซอร์โคเนียมออกไซด์ที่ถูกเจือด้วยอิทธิเทรียม 4 mol% และยูโรเปียม 3 mol% การใช้ไดเมททิลฟอร์ಮาร์ไมด์เป็นตัวทำละลายและการใช้สารคีเลตติงเป็นกรดออกชาลิก ส่งผลให้สารตัวอย่างมีเฟสโครงสร้างแบบโมโนคลินิก ในขณะที่การใช้กรดซิตริกและกรดมาลิกเป็นสารคีเลตติงส์ส่งผลให้เฟสโครงสร้างผลึกของสารตัวอย่างเป็นคิวบิก ที่อุณหภูมิ 200°C ทั้งนี้เมื่อทำการสังเคราะห์สารตัวอย่างโดยใช้ EDTA เป็นสารคีเลตติงไม่ส่งผลให้สารตัวอย่างเกิดเป็นผลึก ต่อมากำจัดวิเคราะห์ค่าการคายแส่งของสารตัวอย่างพบสเปกตรากการคายแส่งของสารตัวอย่าง เมื่อใช้กรดมาลิก และกรดออกชาลิก เป็นสารคีเลตติง และแสดงให้เห็นว่าชนิดของสารคีเลตติงมีผลต่อการเปลี่ยนเฟสโครงสร้าง ขนาดผลึกและการคายแส่งของสารตัวอย่าง เมื่อทำการสังเคราะห์สารตัวอย่างด้วยวิธีชลโภร์มอล